

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. przeciwko J. I. o odszkodowanie za mienie powierzone pracownikowi, na skutek rozpoznania zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 czerwca 2014 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w B. w sprawie o sygnaturze akt IX Nc 36/14

1. uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w B. w sprawie o sygnaturze akt IX Nc 36/14 w części dotyczącej zasądzenia od pozwanego J. I. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwoty 2.400 złotych tytułem zastępstwa procesowego;

2. utrzymał w mocy przedmiotowy nakaz zapłaty w pozostałej części;

3. zasądził od pozwanego J. I. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 1800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4. obciążył pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Kasa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi kwotą 1368 złotych tytułem pozostałej części kosztów sądowych.

Apelację od powyższego orzeczenia w części uwzględniającej powództwo wniósł pozwany.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

Powyższemu orzeczeniu zarzucam :

1. Naruszenie prawa procesowego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

a/ art. 217 §1 i 2 k.p.c. przez bezzasadne oddalenie wniosku o sprawdzenie działania monitoringu na terenie spółki w porze nocnej, gdyż jeżeli monitoring nie ma możliwości prawidłowego działania jeżeli nie jest wyposażony w kamery na podczerwień. Pominiecie faktu, że do pracy przyjmowani byli przygodni pracownicy mający dostęp do produkowanych materiałów w mieszalni pasz, w której były składowane gotowe produkty co mogło być przyczyną strat, pominiecie zarzutu, że zgłoszony na rozprawie fakt ważenia produktów z mieszalni pasz na paletach o różnej wadze /różnica do 15 kg. /został zgłoszony zbyt późno.

b/ art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uznanie dowodu z przesłuchania powoda jako wiarygodnego natomiast dowodu przesłuchania pozwanego oraz wnioskowanych przez niego świadków jako niewiarygodnego w części dotyczącej warunków pracy, zabezpieczenia składowanych na placu nawozów, składowania pasz w pomieszczeniach produkcyjnych mieszalni pasz, zaniżania wagi produktów wytwarzanych w mieszalni pasz poprzez stosowania różnej wagi palet na których były składowane, następnie przekazywane do magazynu .

2. Naruszenie prawa materialnego poprzez błędną w wykładnię i niewłaściwe zastosowanie

a/ art. 18 § 2 k.p.. Art. 300 k.p poprzez przyjęcie że weksel in blanco jest zgodny z prawem, nie zaś że zgodnie z przepisami prawa pracy wykluczone jest stosowanie weksli gdyż, kodeks pracy nie dopuszcza stosowania przepisów innych niż prawo cywilne.

b/ art. 291 § 2 k.p. poprzez nie zastosowanie rocznego terminu przedawnienia roszczeń w przypadku kiedy pracodawca po przeprowadzonej inwentaryzacji przedstawił ostateczne rozliczenie niedoborów.

c/ art. 114 k.p., 115 k.p., 117 k.p., 124 k.p., 125 k.p. oraz §6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 października 1975 r. w sprawie odpowiedzialności materialnej pracowników za szkodę w mieniu powierzonym / tj. z 1996 r. Dz. U. Nr 143 poz. 662 /. poprzez przyjęcie, że powstanie niedoboru powstało z winy pozwanego i nie uwzględnienie faktu, że do szkód mogło dojść ze względu na zaniedbania władz Spółki w sposobie organizacji pracy polegających na składowaniu bez dozoru nawozów na terenie do, którego dostęp miały inne osoby, składowania nawozów w pomieszczeniach produkcyjnych, możliwości powstawania szkody przypisanej pozwanemu w pomieszczeniach produkcyjnych, gdyż pracownicy produkcyjni mieli dostęp do opakowań oryginalnych i zszywaczy worków, nie przeprowadzenie inwentaryzacji od rozpoczęcia pracy 10 listopada 2010 r i po zakończeniu w maju 2011 r. przez J. J. co miało wpływ na wysokość strat.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa, nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych za I i II instancję.

Pełnomocnik strony powodowej wniósł o oddalenie apelacji pozwanego, jako bezzasadnej, nadto zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 16 czerwca 2016 r. strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników zdecydowały się na zawarcie ugody, na podstawie której:

Pozwany J. I. zobowiązał się zapłacić powodowej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwotę 18.000 złotych w dniu 16 czerwca 2016 roku tytułem naprawienia szkody. Ponadto strony zgodnie oświadczyły, że przedmiotowa ugoda wyczerpuje w całości roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie i zniosły wzajemnie koszty postępowania w całości w obu instancjach sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznał zawarcie powyższej ugody za dopuszczalne. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.).

Należy podkreślić, iż ugoda została podpisana przez strony reprezentowane profesjonalnych pełnomocników. Sąd Okręgowy uznał, że zawarta ugoda nie jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznym interesów pozwanego, jako pracownika. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż istota ugody polega na czynieniu sobie przez przeciwników sporu wzajemnych ustępstw. A zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, zawarcie ugody polegającej na zobowiązaniu się przez pozwanego do zapłacenia kwoty 18.000 złotych w dniu 16 czerwca 2016 roku tytułem naprawienia szkody, przy dochodzonej przez powodowego pracodawcę kwocie 36.467,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami z tego tytułu, w żaden sposób nie godzi w interesy pracownika. Ponadto pozwany, korzystając z zawodowej reprezentacji procesowej, wyraził zgodę na powyższe warunki, a strony oświadczyły, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte przedmiotowym pozwem. Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zawarcie wskazanej ugody było uprawnione.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 386 § 3 k.p.c. w zw. 496 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na podstawie zaś art. 104 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania, uwzględniając wolę stron w tym zakresie.